

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za industrijo, raziskave in energetiko

2012/2295(INI)

7.5.2013

MNENJE

Odbora za industrijo, raziskave in energetiko

za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

o inovacijah za trajnostno rast: biogospodarstvo za Evropo
(2012/2295(INI))

Pripravljavec mnenja: Giles Chichester

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za industrijo, raziskave in energetiko poziva Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker je ponovno treba poudariti, da je biogospodarstvo pomemben sektor na notranjem trgu, saj nudi znatne koristi, kar zadeva nizkoogljično gospodarstvo, prilagodljivost na podnebne spremembe, trajnost, konkurenčnost, ustvarjanje delovnih mest in zmanjšanje odvisnosti od uvoza energije in surovin;
- B. ker se mora biogospodarstvo soočiti z obstoječimi nasprotji med zastavljenimi cilji, na primer v zvezi z biomaso, ki je predmet sočasnega povpraševanja kot vir hrane, surovin in energije, zaradi česar se morajo pričakovanja, povezana z biogospodarstvom, gibati v mejah izvedljivega;
- C. ker se lahko biogospodarstvo razen na vrhunske biološke raziskave opre na tradicionalno znanje ter na strokovno znanje in izkušnje;
 1. odobrava podporo Komisije koreniti spremembi v pristopu Evropske unije do proizvodnje, porabe, predelave, skladiščenja, recikliranja in odstranjevanja bioloških virov; je prepričan, da lahko biogospodarstvo v Evropi prispeva h konkurenčnosti evropske industrije ter zagotavlja delovna mesta in poslovne priložnosti, zlasti za razvoj podeželja in obalnih območij, vendar le, če njegove dejavnosti potekajo znotraj parametrov učinkovite in trajnostne rabe virov;
 2. meni, da je zaradi pomanjkljive usklajenosti izkoriščanje sinergij in ekonomije obsega v zvezi z biogospodarstvom v Uniji omejeno; poudarja, da lahko Unija s spodbujanjem in omogočanjem sodelovanja prek mrež in programov financiranja ustvarja dodano vrednost; meni, da se bo biogospodarstvo skupaj s posebnimi cilji za povečanje deleža obnovljivih naravnih virov, ki se uporabljajo pri proizvodnji in porabi blaga, razvilo s celostnim pristopom na vseh ravneh, in sicer na lokalni ravni ter na ravni držav članic in Unije;
 3. spodbuja Komisijo, naj zagotovi sprejemljivost rabe biomase in njeno razpoložljivost ter tako zavaruje obratovalne pogoje obstoječih biotehnoških industrij, ki predstavljajo temelj biogospodarstva v prihodnosti;
 4. v zvezi s tem pozdravlja nedavno napoved Komisije o zagonu biogospodarskega observatorija za opredelitev regionalnih in nacionalnih politik ter politik EU na tem področju kot tudi vzpostavitev stalnega odbora strokovnjakov za biogospodarstvo, ki bo na ravni EU prispeval h krepitvi sinergij in skladnosti med politikami, pobudami in gospodarskimi sektorji, ki so na ravni EU povezani z biogospodarstvom, ter jih povezal z obstoječimi mehanizmi;
 5. meni, da bi bilo treba večjo sinergijo in povezljivost na ravni Unije podpirati prek drugih področij politike, denimo tistih, ki so povezana s surovinami, biogorivi in odpadki, pa tudi prek programov, zlasti Obzorja 2020, skupne kmetijske politike in strukturnih skladov; poziva Komisijo, naj vzpostavi celosten pristop k biogospodarstvu, ki bi prispeval k razvoju strategij na regionalni, nacionalni in evropski ravni; meni, da bi morala Evropska

unija biogospodarstvo spodbujati tudi na mednarodni ravni, zlasti v okviru konference Rio+20 in Okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah;

6. poudarja pomembnost podeželskih območij in vlogo, ki jo lahko imajo pri razvoju trajnostnega biogospodarstva, zlasti z vidika ostankov za oskrbo biorafinerij in/ali (kaskadno) oskrbo obratov za pretvorbo biomase v plin; v zvezi s tem predlaga, da bi bilo treba na ravni Unije spodbujati ukrepe za sanacijo onesnaženih tal, s čimer bi prispevali k proizvodnji energetskih rastlin; opozarja na pomen usklajevanja sistemov za zbiranje odpadkov tako na podeželju kot tudi v mestih;
7. pozdravlja namero o premostitvi razkoraka med raziskavami in inovacijami znotraj programa Obzorje 2020 in odpravi ovir za interdisciplinarne raziskave in skupne programe glede na raznovrstnost končnih proizvodov biogospodarstva, tj. energije in industrijskih proizvodov, in tehnologije, ki se bodo uporabljale;
8. meni, da so viri bioenergije lahko dolgoročno uspešni le, če se proizvajajo in uporabljajo trajnostno in če so pod normalnimi tržnimi pogoji konkurenčni tako glede na ceno kot na kakovost; pozdravlja potekajočo revizijo zakonodaje Unije o biogorivih, katere namen je ublažiti negativne učinke posrednih sprememb rabe zemljišč ter spodbujati trg naprednejših biogoriv in njihov razvoj, kar bi omogočilo večjo uporabo neprehrambenih surovin, kot so odpadki, ostanki ter lesno-celulozni in celulozni materiali;
9. izpostavlja pomen in ogromen potencial učinkovite rabe virov in energije; poudarja, da je treba „proizvajati več z manj“, da bo biogospodarstvo ostalo trajnostno;
10. poziva industrijo, naj pospeši razvoj trajnostnega biogospodarstva v Uniji; zato poziva k vzpostavitvi podjetjem bolj prijaznega okolja, in sicer z ukrepi, kot so zmanjšanje časa, potrebnega za vstop izdelka na trg, uskladitev politik raziskav in inovacij s potrebami posameznih sektorjev, izboljšanje dostopa do tveganega kapitala, zlasti za obstoječe in nastajajoče biotehnološke industrije ter mala in srednje velika podjetja, in spodbujanje podjetništva v tem sektorju;
11. se zaveda, da je nadaljnji razvoj biogospodarstva povezan z obsežnimi znanstvenimi nalogami, ki bodo presegale meje posameznih znanstvenih področij in posameznih držav, in da bo zahteval nove oblike sodelovanja med raziskovalci in industrijskimi partnerji, da bi zagotovili hitrejši prenos raziskav v prakso;
12. meni, da je zaščita intelektualne lastnine za proizvode in procese na področju biogospodarstva bistvenega pomena, če si želi Evropa zagotoviti globalno konkurenčnost na mednarodnem trgu;
13. meni, da lahko javne finance pomagajo pri pritegnitvi finančnih sredstev iz zasebnega sektorja za trženje na področju biotehnologije; podpira namen Komisije, da bo za biotehnološke industrije ustanovila javno-zasebna partnerstva;
14. meni, da je treba malim in srednjim podjetjem omogočiti boljši dostop do financiranja, kar je mogoče doseči z vlaganjem v ustanavljanje novih podjetij, tveganim kapitalom in podporo za prenos tehnologije, pa tudi z manj zapleteno regulacijo in ovrednotenjem znanja na področju biogospodarstva; predlaga ustanovitev odbora malih in srednjih

podjetij, ki bo svetoval odboru za biogospodarstvo in zagotovil uveljavljanje pristopa, ki temelji na podjetništvu; poudarja tudi pomembno vlogo javno-zasebnih partnerstev pri pospeševanju prehoda v biogospodarstvo; je prepričan, da imajo mala in srednja podjetja ključno vlogo pri prenosu rezultatov znanstvenih raziskav v prakso in njihov vnos na trg v obliki novih proizvodov in tehnik;

15. meni, da v akcijskemu načrtu predstavljenem v sporočilu primanjkuje praktičnih ukrepov in orodij za obravnavo morebitnih ovir ali tveganj, ki se lahko pojavijo med prehodom v biogospodarstvo; opozarja, da bi bilo treba posebno pozornost nameniti podvojenim ali nasprotujočim si predpisom ter razpoložljivosti tveganega kapitala;
16. ugotavlja, da v Evropi le nekaj držav članic izvaja dejavnosti, namenjene podpori razvoja biogospodarstva, in da strategije na tem področju večinoma oblikujejo nacionalne vlade, dober primer je denimo čezmejna regionalna strategija za biogospodarstvo na območju biotehnoške evropske delte (jugozahod Nizozemske in Flamska); meni, da je treba lokalne in regionalne pobude okrepiti z izvajanjem strategij za biogospodarstvo, in sicer ob upoštevanju strategij za pametno specializacijo, na vseh ravneh sodelovanja (na ravni EU ter na nacionalni, regionalni in lokalni ravni) ter z usklajevanjem medsektorskih dejavnosti;
17. je prepričan, da so pobude od spodaj navzgor pomembne za ustvarjanje biotehnoške družbe in da je pristop, ki temelji na podjetništvu in povpraševanju in se izvaja skupaj s pristopom, ki ga usmerjajo vlade, bistvenega pomena; meni, da bi bilo treba zagotoviti primerne možnosti za regionalne pobude, kot so tiste, ki se izvajajo v helsinški regiji (Finska), na jugozahodu Nizozemske, severozahodu Francije, Severnem Porenju-Vestfaliji (Nemčija), na avstrijskem Štajerskem itd.; poziva Komisijo, naj podpira takšne mreže in grozde, da bi spodbudila izmenjavo izkušenj.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	25.4.2013
Izid končnega glasovanja	+: 45 -: 5 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Fabrizio Bertot, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Pilar del Castillo Vera, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Vicky Ford, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Philippe Lamberts, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Catherine Trautmann, Ioanis A. Cukalas (Ioannis A. Tsoukalas), Claude Turmes, Marita Ulvskog, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Elisabetta Gardini, Jolanta Emilia Hibner, Seán Kelly, Eija-Riitta Korhola, Bernd Lange, Vladimír Remek, Algirdas Saudargas, Silvia-Adriana Țicău